VIVAT ACADEMIA!

TRICOURILE GALBEN-ALBASTRE

Există un lucru stabilit — magistral demonstrat de marii titani, pe care istoria civilizației i-a marcat de-a lungul secolelor — că polivalența activității unei anume personalități este expresia unei mari capacități fizice și intelectuale de care dispune individul.

Dar, la fel de adevărat este că distribuția forțelor poate duce la disoluția personalității, la pulverizarea ei în activități minore.

Pornind de la această a doua supoziție, ce privește strict individul, interlocutorii noștri — asistenți, studenți, conducători ai clubului Construcții — au ridicat problema la nivel de organizație, susținînd — judicios de altfel — că nici unitatea sportivă (clubul sau asociația) nu trebuie să-și distribuie forțele în prea multe direcții (secții), riscul fiind acela de a nu reuși să te impui în nici una. Și, fideli crezului propus, ei au militat — din '65, de la înființarea clubului — pentru promovarea acelor discipline sportive care ofereau indicii certe pentru rezultate de valoare.

Neavînd tradiția și baza materială a unor cluburi de proporții, ca „U" Cluj sau „Poli" Timișoara, și nici coaliția de forțe existentă în jurul Universității Craiova sau Politehnica Iași, clubul bucureștean Construcții a încercat să-și impună personalitatea concentrîndu-și atenția spre tir, tenis de cîmp și rugby. Și, după trei ani, fără a fi spectaculoase, rezultatele oglindesc o muncă preocupată și susținută, direcționată judicios pe coordonatele cele mai productive. În palmaresul clubului sînt înscrise astăzi titluri de campioni naționali la tir și locuri fruntașe în competițiile interne și internaționale prin trăgătorii Lucian Giușcă și Neagu Bratu și tenismanii Ion Santei, Agneta Kun, Gheorghe Boaghe, Viorel Sotiriu precum și o apreciată prezență în campionatul diviziei B la rugby.

Desigur, raportat la numărul apreciabil de studenți (4 000) ai Institutului de construcții București, numărul sportivilor de performanță ai clubului este infim, lucru care, la prima vedere, ar putea fi taxat drept lipsă de inițiativă și preocupare.

„Construcții" ar putea oferi însă ca replică lista celor 225 de sportivi legitimați, distribuiți în 6 echipe — volei, fotbal, handbal, baschet băieți și fete — și loturile de atletism și gimnastică participante în campionatele diviziei B, universitare și ale municipiului București. Dar, deși sînt adepții acelui maximum et optium în

toate domeniile, studenții știu că preceptul nu poate fi ideal realizat decît în teorie, în realitate aparînd, obiectiv, pe lîngă valoarea autentică și acea aurea mediocritas.

„Sportul universitar — susținea secretarul clubului, tovarășul Ștefan Georgescu — *se ierarhizează de la sine. Alături de performanța autentică, accesibilă subiecților dotați și conștient preocupați de ridicarea continuă a nivelului lor de pregătire — există performanța medie* (aici cuvîntul performanță nemaiavînd un sens propriu) *foarte răspîndită la formațiile studențești, stadiu care nu te recomandă și care nici nu are mari șanse de promovare. Noi o cultivăm totuși pentru că ea, alături de sportul de masă, atrage un mare număr de studenți și realizarea acestui tandem : sport-tineret constituie unul din dezideratele activității noastre".*

„Construcții" este clubul studențesc care excelează printr-o intensă activitate de masă. Organizate cu tact și minuție, „Cupele" sau „Provocările" din cadrul facultăților și anilor, precum și concursurile selective instituite în fiecare toamnă pentru bobocii institutului nu au nimic din facilul și stereotipul competiției de masă, purtînd totdeauna amprenta întrecerii cu miză. De altfel, aceste întreceri constituie „sitele" prin care sînt trecuți sportivii înainte de a primi legitimarea într-una din secțiile clubului. Prin ele s-au filtrat pînă acum cei 225 de purtători, ai carnetului și insignei „Construcții", prin ele vor trece alți 100, număr pe care planul de perspectivă, al clubului îl prevede pentru următorii 4 ani. Și o dată cu mărirea numărului sportivilor, se prevăd clubului noi orizonturi. Preocuparea rămîne în continuare spre secțiile consacrate, spre îmbogățirea lor materială și consolidarea cu nume noi care, prin rezultatele lor, să contribuie la prestigiul clubului.

Bucurîndu-se de înțelegerea acelor patres care conduc institutul și beneficiind de specialiști al căror simplu nume este o cauțiune pentru valoarea muncii — Dinu Grănescu, Elena Leușteanu, Rodica Oancea, Aurel Barbu — prosperarea clubului, atît sub aspectul înzestrării cu baze (clubul fiind astăzi deosebit de sărac) cît și a ridicării măiestriei sportive a tuturor purtătorilor tricourilor galben-albastru, rămîne numai o problemă de timp.

Nușa MUȘCELEANU

MAGNA CUM LAUDE

Tănăsescu — Vraniță — Armion : terțetul voleibalistic în jurul căruia pendulează întreaga echipă timișoreană Politehnica, temutul trio căruia studenții bănățeni îi datorează majoritatea victoriilor în campionatul primei divizii, dintre care cea mai prestigioasă este, neîndoios, cea obținută în fața dinamoviștilor bucureșteni.

În această strălucită tripletă, studentul în anul V al Facultății de electronică, PETRE VRANIȚĂ, este pionul principal, clarvăzătorul și dirijorul acțiunilor ofensive, omul care, cu aceeași seriozitate, neprecupețire a eforturilor și insistență manifestate în aulele Institutului, se dăruie integral pregătirii sale ca sportiv, luptă fără îndărătnicie pentru succesul echipei.

Născut la 3 decembrie 1946 în orașul de pe malurile Begăi, actualul pretendent la diploma de inginer electronist a ajuns în pragul împlinirii a două mari visuri : consacrarea în meseria aleasă și escaladarea culmilor performanței în sportul îndrăgit. Student bun, apreciat de dascăli și colegi, el a trecut rînd pe rînd obstacolele ivite pe parcursul celor 4 ani și jumătate de studiu. Și iată-l în fața ultimului obstacol care îi desparte de diploma de inginer: proiectul. Este greu de presupus, față de conștiinciozitatea-i recunoscută, că pentru Vraniță acest test să nu fie un nou succes. Cu acest prilej, i-l urăm din inimă !

Dar, dovedind că talentul este polivalent, viitorul inginer a avut o ascensiune constantă și în sport. După ce s-a făcut remarcat ca junior de valoare și a fost inclus în lotul care ne-a reprezentat la campionatele europene de la Budapesta, Vraniță și-a cîștigat pe merit mai întîi locul în națională de tineret și apoi, în urmă cu doi ani, în prima reprezentativă, ca ridicător, unde muncește cu abnegație pentru a cuceri un post în sextetul de bază. Sîntem, de asemenea, optimiști în ce privește împlinirea acestui al doilea vis al său, așa cum credem că pentru încă puțin timp studentul Vraniță va rămîne ca inginer același jucător devotat culorilor Politehnicii Timișoara.

Aurelian BREBEANU

La un deceniu...

Centrul universitar Galați, figurează pe harta învățămîntului nostru superior prin cele două institute : POLITEHNIC și PEDAGOGIC.

„Pedagogicul" (cu patru facultăți) se află în pragul celui de al doilea deceniu al existenței sale. Momentul ni s-a părut potrivit pentru a face o retrospectivă în activitatea sportivă a viitorilor profesori. O primă mărturisire din partea lectorului universitar G. MANOLESCU, unul din animatorii mișcării sportive școlare și studențești din „orașul de la Dunăre" : **„Împlinim peste puțină vreme un deceniu de existență. Activitatea sportivă în cadrul institutului se desfășoară pe două planuri. Primul, în cadrul programului de educație fizică cu studenții anului I, singurul an care are prevăzute astfel de ore în programă, ca și cum studenții celorlalți ani nu mai au nevoie de practicarea exercițiului fizic, al doilea a angrenării cît mai multor studenți în diferite competiții de casă, pentru că activitatea la nivel de performanță este destul de redusă, limitîndu-ne doar la participarea în campionatul municipal cu trei echipe : volei băieți și fete și baschet băieți. În organizarea concursurilor interne un sprijin substanțial îl primim din partea factorilor răspunzători de activitatea sportivă din cadrul U.T.C., nouă cadrelor didactice revenindu-ne rolul de îndrumători de specialitate. Avem cîțiva studenți sportivi, care îmbină în mod armonios învățătura și sportul. Despre activitatea noastră ar mai fi poate mai multe de spus, dar alte amănunte v-aș ruga să le obțineți direct de la studenți."**

Cunoscînd numele viitorilor interlocutori nu ne-a fost greu să-i găsim, deoarece ei profitînd de un „răgaz" în orar se aflau în sala de lectură. Prezentările o dată făcute (și precizate intențiile) nu ne-a rămas decît să punem stiloul în acțiune. **„Ca student în anul I,** a deschis discuția „matematicianul" NICOLAE LAZĂR, **am participat la Cupa anilor I, care a cunoscut la noi o largă adeziune, desfășurîndu-se de la nivelul grupelor și pînă la faza pe centru universitar la volei, baschet, handbal, atletism și fotbal". „Activitatea noastră însă nu se limitează doar la această cupă devenită tradițională nu numai la noi,** ne spune MIRCEA PETRESCU din anul II fizică-chimie, **ea fiind mult mai bogată. Să iau ca exemplu numai anul acesta : voleibaliștii, baschetbaliștii și tenismanii și-au disputat Cupa 30 Decembrie, din nou voleibaliștii (se pare că ei sînt mai puși pe dispute), Cupa 24 Ianuarie, ca să nu amintesc de întrecerile între grupe sau ani care stîrnesc furtunoase pasiuni". „De fapt, pentru respectarea întocmai a amănuntului,** își completează colegul, ION MIHĂESCU, **acum ne aflăm în plină desfășurare a Campionatului universitar la tir, volei și baschet."**

Discuțiile au continuat încă multă vreme, cercul nostru lărgindu-se continuu, dezvăluind dorința tuturor ca Institutul unde se pregătesc pentru a deveni buni profesori să fie cunoscut și prin activitatea lui sportivă.

Acum, în pragul celui de al doilea deceniu, nouă nu ne rămîne decît să-i dorim ca activitatea sportivă să capete noi și multiple valențe.

Emanuel FANTANEANU

Premieră mondială

Zboruri la mare... adîncime!

Slănic, 20 (prin telefon de la trimisul nostru). Joi, la ora 10,30 dimineața, primul grup de sportivi aviatori a coborît în mina Slănic Prahova. Uriașul lift purta spre adîncuri tinerii concurenți care, timp de 3 zile, aveau să se întrecă într-un îndrăgit concurs de aviație : **campionatul național de micromodele.** Ajunși la 120 m adîncime — într-un vast și splendid Palat de sare, iluminat feeric — concurenții, cu mișcări moi, atente, au scos din voluminoasele lor valize, liliputanele aparate de zbor. În razele puternice ale reflectoarelor, diafanele libelule păreau a fi argintate, lucrate în filigran de mîna unui celebru maestru bijutier. Comparația nu este cîtuși de puțin gratuită, deoarece aceste suple micromodele cîntăresc mai puțin de un gram ! Socotind, bineînțeles, aripa, ampenajul, fuselajul și motorul. Acesta din urmă putînd să dezvolte o forță mecanică de aproximativ 1 000 ture, prin desrăsucirea unui elastic special pe care sportivii îl răsucesc cu ajutorul unei bormașine.

Acum, pe aerodromul de basm, concurenții s-au adunat în careu pentru festivitatea de deschidere. Sînt prezenți cei mai buni sportivi micromodeliști din județele Galați, Argeș, Tg. Mureș, Dîmbovița, Cluj și municipiul București. Publicul — minerii — aplaudă puternic. Nu o vor face însă și în timpul concursului, cunoscînd că asemenea manifestări provoacă în lumea micromodelelor ... adevărate furtuni aeriene. Întrecerea este unică în felul ei, toate concursurile interne și internaționale din lume avînd loc în săli. Sîntem deci, singura țară din lume care organizează asemenea întrecere la adîncime, în saline. Adică, în condiții excepționale : volum, temperatură constantă (11 grade Celsius atît vara cît și iarna), lipsă de umiditate, o atmosferă fără perturbații aerodinamice. Așa se explică faptul că tot mai mulți sînt micromodeliștii străini care solicită federației noastre de specialitate posibilitatea de a participa la asemenea premieră mondială, de a încerca și a stabili — în aceste Palate de sare (există trei : Slănic, Praid și Govora) noi tentative de record. O vor face și în acest an, adică imediat după „naționale", cînd duminică și luni vor începe a 3-a ediție a campionatelor internaționale de micromodele.

Așadar, în marea sală de „micro" de la Slănic Prahova se va da un nou start — cel de al X-lea — în campionatul național de micromodele. Conform regulamentului, în prima zi au loc două lansări. Le-am urmărit toată după-amiaza, împărtășind emoțiile concurenților, citind din timp în timp cifrele înscrise de arbitri, consemnînd minutele și secundele obținute de micromodele în avîntatele lor zboruri. Fruntașii acestor pasionante întreceri îi vom afla, însă abia după efectuarea a 6 lansări.

Vasile TOFAN

Puncte și contrapuncte

Unde-au dispărut?

Diverși interlocutori atrag atenția asupra unui fenomen tot mai accentuat în sportul competițional de la noi. E vorba despre dispariția derbiurilor, a întîlnirilor decisive, de tradiție—faimoasele meciuri-cheie de care depindeau cîndva titlurile, centurile, medaliile, Cupa... Derbiul echivalează, pe scena de gazon sau de plastic, cu gala vedetelor răsfățate de public, acele valori autentice, rivalizînd și completîndu-se în mod fericit, în beneficiul performanței, al tensiunii dramatice, al Artei, într-un cuvînt.

Cu cîțiva ani mai înainte, o confruntare Steaua-Rapid, la volei, sau la fotbal atrăgea în tribune mii și zeci de mii de spectatori. Astăzi — mai precis, alaltăieri — Steaua încheie socotelile cu voleibaliștii feroviari în 55 minute de joc efectiv, foștii lideri ai țării și ai continentului pierzînd lamentabil, cu 0—3 ! La hochei, pe patinoarul de altitudine de la Poiana Brașov, dinamoviștii bucureșteni cedează un punct Avîntului Miercurea Ciuc, așa încît nici dubla victorie cu Steaua nu-i mai poate readuce pe primul loc. Private de această mizã majoră, disputele Steaua-Dinamo rămîn niște „derbiuri platonice"... Un punct prețios a pierdut și 15-le Griviței Roșii, terminînd nedecis cu Farul Constanța, pe teren propriu ; de fapt, terenul era al Constructorului și semăna grozav a orezărie arată cu tractorul ; o dată cu punctul i-rosit în atari condiții, grivițenii pierd orice brumă de speranță — apropo de sceptrul rugbyului național.

În fine, să privim cu atenție clasamentul diviziei A de fotbal și să ne gîndim că duminică seara UTA poate avea șase puncte avans față de studenții craioveni și șapte față de Dinamo București. Dacă judecăm serios, în ciuda scepticismului amuzat al lui Belphegor, soarta campionatului este pecetluită, iar pseudo-derbiul dintre echipa lui Coco Dumitrescu și cea a lui Marian va aduce (poate !) cel mult o consolare parțială băieților din Ștefan cel Mare...

Dar ideea „derbiului", a spectacolului de gală, nu se aplică exclusiv sporturilor de echipă. Un derbi — însemna, deopotrivă, duelul pe 1500 m între Tilmaciu și Pandrea, meciul de box dintre Fiat și Luca Romano, barajul pentru titlu dintre Ciocîltea și Troianescu, pe tabla cu 64 de pătrate.

Cinstit vorbind — mi-e dor de asemenea lupte decisive, de „manșa finală", cu un singur învingător posibil, de atmosfera marelui eveniment sportiv ! Decalajul valoric dintre una sau două formații și restul concurenței, ori, dimpotrivă, mediocritatea comună a majorității competitorilor, nu pot să nu ducă, mai devreme sau mai tîrziu, la dispariția acelei sărbători, acea jubilație autentică, pentru concurenți și pentru tribună — căreia i se spunea, pînă mai ieri — derbi...

Dan DEȘLIU

ARTA MIȘCĂRII

O PROPUNERE

Gimnaste foarte tinere, tinere și consacrate, din toată țara, și-au dat întîlnire în decembrie trecut la „Cupa Federației". Concursul, ultimul din anul olimpic 1968, s-a ridicat la un nivel tehnic bun, întărind convingerea optimiștilor privitoare la revirimentul gimnasticii feminine și stîrnind vechi regrete de a nu fi participat la Jocurile Olimpice. Duminică, 16 martie, sala din Parcul „23 August" a reunit la startul primului concurs de verificare din acest an aproape aceleași gimnaste care au participat și la „Cupa Federației". Fără a avea fasonul unui concurs oficial, prezența în sală a reprezentanților federației, a specialiștilor, observatorilor, antrenorilor, a presei și tele-operatorilor, a unui număr mare de arbitre explică importanța, interesul și necesitatea organizării lui în pragul unui an plin de competiții internaționale, dintre care unele de extremă însemnătate.

Concursul — să-i zicem așa, deși n-a prea fost — menit să încheie o etapă de pregătire și să ofere premisele stabilirii obiectivelor etapei viitoare, a fost așteptat cu o legitimă curiozitate și, poate, în unele privințe cu pretenții justificate. Urma să vedem, în primul rînd, imaginația creatoare a antrenorilor și gimnastelor, întruchipată în elemente sau combinații noi și originale, nivelul de însușire a unor elemente cunoscute, dar cu un mare grad de dificultate, și aspectul global al exercițiilor liber alese, prevăzute pentru apropiatele concursuri internaționale, exerciții la a căror reușită să contribuie, după caz, chiar și mîna salvatoare a antrenorului.

Noțiunea de concurs implică elementul întrecerii între sportivi, în vederea stabilirii unui clasament ierarhic al valorilor. Duminică a fost concurs de verificare, organizat cu eforturi și cheltuieli, dar nu s-a putut stabili învingătoarea și învinsa, deși arbitrele invitate special pentru treaba aceasta așteptau să-și facă datoria.

Explicațiile unor sportive consacrate, cum că exercițiile liber alese sînt în curs de schimbare nu motivează felul, neserios chiar, în care s-au prezentat la acest concurs de verificare, dînd un exemplu pe care n-am vrea să-l urmeze cele mici.

Un exercițiu liber ales, chiar dacă se schimbă, păstrează anumite combinații și elemente valoroase din vechiul exercițiu și se îmbunătățește prin introducerea noului și greului. Schimbarea se referă mai mult la combinarea într-un mod original a elementelor valoroase, deja cunoscute și perfecționate, și introducerea unor elemente noi și grele, și nu la eliminarea totală a vechiului exercițiu liber ales, lucru imposibil de realizat dat fiind necesitatea folosirii elementelor de bază, fără de care nu se poate.

Super-campioana Ceaslavska își păstrează schema exercițiului la paralele de 10 ani, dar la fiecare mare concurs în locul unui element ușor introduce ceva greu și foarte original. Perfecționarea vechiului exercițiu, concomitent cu învățarea unor mișcări noi, este secretul victoriilor ei și nu cunosc să se fi prezentat lamentabil la vreun concurs, indiferent dacă era programat la începutul sau la sfîrșitul anului. Începutul fiecărui an calendaristic înseamnă pentru performerul de astăzi un pas înainte în pregătire, autodepășire, progres, perfecțiune și nicidecum un punct de plecare mai jos de nivelul anului precedent.

Lăsînd în domeniul trecutului acest concurs de verificare, sperăm ca la viitoarele întreceri, indiferent de titulatura lor, să consemnăm saltul calitativ pe care-l așteptăm cu toții și pe care îl credem realizabil.

Deoarece prezentarea unui exercițiu îmbunătățit, cred că este mai bine să-l numim așa, necesită timp de pregătire și, mai ales, de rodare în concursuri, aș îndrăzni să sugerez o formă de desfășurare care ar permite gimnastelor să arate adevărata lor valoare. La viitorul concurs să fie admise prezentarea a două exerciții liber alese la fiecare aparat.

— Primul exercițiu, cel vechi să zicem, care are o anumită valoare, să fie supus unui arbitraj exigent, conform cerințelor mondiale.

— Al doilea exercițiu, de perspectivă — antrenorii să stabilească totuși cît de lungă să fie perspectiva — să fie arbitrat conform cerințelor stabilite de federație.

Elena LEUȘTEANU
maestră emerită a sportului

Tributul plătit accidentului este prea mare

— Interviu cu dr. EUGEN ȘERBĂNESCU —

Sînt proaspete pentru cei ce urmăresc îndeaproape activitatea gimnasticii cazurile unor sportivi sau sportive care, deși cu reale posibilități de a obține performanțe valoroase în această ramură sportivă, au dispărut prea de timpuriu de pe arena competițională. Deoarece, de cele mai multe ori, motivul despărțirii de gimnastică a fost ACCIDENTUL, ne-am propus să discutăm pe această temă, a accidentelor în gimnastică, cu dr. EUGEN ȘERBĂNESCU, membru în biroul F.R.G., președintele Comisiei de gimnastică a Consiliului municipal pentru educație fizică și sport București.

● ESTE OARE FIRESC CA GIMNASTICA SĂ PLĂTEASCĂ UN ATÎT DE MARE TRIBUT ACCIDENTULUI ?

— Nu este de loc firesc, dar e cert faptul că în ultimii ani un număr mare de sportivi și sportive au fost nevoiți să-și întrerupă ascensiunea pe pista măiestriei tocmai din această cauză. Și în loc să-i vedem astăzi luptînd pentru culorile patriei, îi întîlnim, în cel mai bun caz, în tribună. După opinia mea, cauzele acestui fenomen (căci, din păcate, pot să apreciez situația ca atare) sînt ușor de explicat : timp de mai mulți ani gimnastica noastră feminină a înregistrat frumoase succese internaționale și toată lumea era mulțumită. Omițînd însă să privim în urmă, să vedem cum este pregătit „următorul schimb", ne-am trezit la Praga în fața unui tablou dureros : locul 9 în lume ! Specialiștii au intrat în panică : ce e de făcut ? Cum putem repara situația ? Din păcate (iarăși !), nu s-au ales întotdeauna cele mai bune căi, s-a recurs deseori la artificii, la procedee ce nu puteau da rezultatele pe care cu toții le doream. Și unul dintre acestea a fost forțarea pregătirii unor gimnaste încă „necoapte", în dorința de a se obține cît mai curînd rezultate superioare. De cele mai multe ori, o junioară (deja în vîrstă de 14—15 ani) era pusă să lucreze la categoria maestre, în condițiile unor mari solicitări fizice, ignorîndu-se realitatea că această fată trebuia să facă niște lucruri mult prea grele pentru puterile ei. Rezultatul ? Fie o plafonare timpurie (în cel mai bun caz), fie accidentarea, care de cele mai multe ori te scoate definitiv din activitatea competițională.

Desen de Neagu RĂDULESCU

Și, am în vedere gimnaste ca Mioara Popescu și Diana Toma (care se „plimbau" acum cîțiva ani în toate concursurile), practic dispărute azi. Mă gîndesc, de asemenea, la talentata Maria Andrioaie. Și, la fel, Elena Tutan, componentă a lotului republican, nevoită și ea să abandoneze prematur sportul preferat, ca urmare a unui accident.

● UNII SPUN CĂ DE CÎND E GIMNASTICA AU FOST ACCIDENTE ȘI CĂ VOR FI ȘI ÎN VIITOR.

— E un punct de vedere fatalist și eu nu-l împărtășesc. Desigur, este posibil să apară și accidente, dar noi trebuie să vedem cum le putem evita și toate eforturile noastre se impune să fie concentrate în această direcție. După părerea mea, antrenorilor le revin mari răspunderi în prevenirea accidentării sportivilor : ei sînt aceia care trebuie să urmărească ca gimnaștii să nu înceapă antrenamente intense sau să intre în concurs fără o încălzire prealabilă corespunzătoare, să dozeze în mod rațional pregătirea fizică și tehnică a sportivilor, ei indică care anume elemente (de ce grad de dificultate) pot fi însușite de sportivii de care se ocupă. Numai după ce s-a convins de starea ligamentelor articulare și a tendoanelor mușchilor sportivilor antrenorul poate aprecia mai bine, mai competent posibilitățile elevilor săi, le poate indica mai precis gradul de dificultate a elementelor, a exercițiilor. Se înțelege de la sine că un gimnast trebuie să parcurgă metodic toate treptele măiestriei, lucrînd la fiecare categorie de clasificare o anume perioadă de timp, astfel ca să nu mai avem maestre care au „sărit" peste unele categorii inferioare de clasificare.

● ȘTIM CĂ SÎNTEȚI PREȘEDINTE AL COMISIEI MEDICALE DIN CADRUL FEDERAȚIEI. PRECONIZAȚI, ÎN ACEASTĂ CALITATE, UNELE MĂSURI ÎN DIRECȚIA PREVENIRII ACCIDENTELOR ?

— Vom urmări să existe în toate secțiile o mai bună colaborare între antrenori și medici, sportivii să se prezinte la antrenamente și concursuri în condiții de perfectă sănătate. Dar, nu vom rămîne pasivi atunci cînd vor surveni, totuși, și accidente. Vom cere să fie cercetat fiecare caz în parte, să se ia măsuri de sancționare a vinovaților. De altfel, în dorința ca această problemă să fie privită cu toată răspunderea de cadrele noastre de specialitate, am propus ca ea să fie menționată în regulamentul de funcționare a F.R. Gimnastică și poate că și alte federații ale noastre ne vor urma exemplul. Avem nevoie de sportivi sănătoși, valizi, capabili să concureze la posibilitățile lor maxime. Numai astfel și gimnastica noastră va putea face pașii înainte pe care-i dorim cu toții.

Constantin MACOVEI

Panoramic sportiv intern

(Urmare din pag. 1)

— un aliat în acest început de primăvară (totuși, calendarul...). În schimb, cicliștii fruntași (20) care își vor face debutul în „Fleche Algeriene" și în „Cupa Pleven" pot spera la un timp favorabil.

Deci, duminică — ciclism, pe traseul de pe șoseaua Alexandriei.

Tot e bine că nu se mai întîmplă ca în anii trecuți cînd sezonul începea — și ținea destul — numai peste hotare !

★

La Poiana Brașov, în plină desfășurare manșa a III-a a campionatului național de hochei. Duminică, derbiul Steaua — Dinamo. Dar (fără înfrîngeri greu de crezut, și, mai ales, la scoruri astronomice) Steaua nu mai poate scăpa titlul. Așa că...

★

Rugbyul are — din păcate — încă mari probleme cu terenurile de joc : (sînt ele destule și cînd vremea e foarte bună !). În ceea ce privește etapa de duminică (simbătă este programat doar jocul Steaua — Gloria) se remarcă duelurile directe între formațiile provinciale și — la fel de interesante — între echipele bucureștene. Cap de afiș : cuplajul de pe stadionul Constructorul : Dinamo — Progresul și Grivița Roșie — Constructorul.

★

De ieri pînă simbătă, sala Floreasca este gazda finalelor campionatului național individual de seniori la tenis de masă. Iar duminică, tot la Floreasca, meciul România — Ungaria în „Liga europeană", competiția în care reprezentanții noștri nu ne-au dăruit încă satisfacția unui succes. Ar cam fi timpul ! Mai ales că luna viitoare sînt mondialele de la München.

★

Cîteva recomandări din etapele campionatelor de volei. La băieți (unde echipele gazdă, cu excepția Politehnicii Cluj, au prima șansă de victorie) reținatenția partidele Steaua — Progresul București și Dinamo — Politehnica Timișoara. Din competiția feminină par a promite mai mult jocurile — oarecum echilibrate — I.E.F.S. — Farul Constanța, „U" Craiova — C.S.M. Sibiu, „U" Timișoara — Dinamo București. Etapa este importantă îndeosebi pentru echipele aflate în zona retrogradării. Deci, emoții...

★

Pe agenda competițională figurează, de asemenea, întreceri de lupte, judo, scrimă, schi (mîine, la rubrica noastră „unde mergem" cititorii pot găsi programul complet) și, bineînțeles, cele de fotbal pe care, dacă ar fi să le comentăm, ar trebui să folosim întreg spațiul „panoramicului". Și, desigur, tot n-ar ajunge.

SCRISOARE DESCHISĂ CĂTRE „SPORTUL"

Comportamentul echipei — oglinda antrenorului

În felul de manifestare al componenților unei echipe — pe teren, pe stradă, la școală, acasă sau în orice alt loc — antrenorul se vede pe el însuși, poate aprecia cum și cît din ceea ce este el a reușit să sădească în fiecare din componenții acestei echipe.

Despre acest lucru s-a scris mult, dar poate că ar mai fi necesar să se scrie. Sînt destui antrenori care n-au făcut încă totul pentru a imprima echipei pe care o conduc acea conduită frumoasă așteptată de la om, de la sportiv. Ceea ce m-a îndemnat să aștern aceste rînduri sînt tocmai sentimentele pe care mi le-a trezit jocul de rugby din cadrul diviziei A dintre echipele Progresul București, din care fac parte, și Agronomia Cluj.

Am putut vedea, la Cluj, o echipă în care antrenorul a reușit să le imprime jucătorilor :

— disciplina indispensabilă unei formații sportive ;

— dragostea față de sport în general și față de rugby în special ;

— fair-play-ul față de adversar.

Sînt atribute care-l caracterizau altădată ca sportiv, atribute care-l caracterizează astăzi ca om, ca antrenor. Alături de toată echipa, țin să adresez felicitări atît antrenorului Al. Paloșanu, cît și rugbyștilor de la Agronomia Cluj.

Am scris aceste rînduri nu pentru a fiata, ci pentru a trezi și în ceilalți antrenori de rugby dorința de a face același lucru. Cu cîtă plăcere am merge oricînd să jucăm la Cluj, dar cît de „umbrite" ne sînt gîndurile cînd trebuie să jucăm în alte orașe care au formații divizionare... Oare antrenorii acestora, ba chiar și ai unor echipe bucureștene, au făcut totul pentru a le imprima jucătorilor, de a căror educație se ocupă, aceleași trăsături pozitive ? Poate că nu, și este timpul să o facă. Roadele frumoase pe care le culege antrenorul Paloșanu sînt la îndemîna tuturor...

...Și numai așa va putea cîștiga rugbyul acea bază de mase de care are atîta nevoie, acea înțelegere justă care-l poate face mult mai popular. Numai așa echipele de rugby vor deveni mîndrii ale cluburilor pe care le reprezintă !

Florin VICOL
jucător în echipa de rugby Progresul București

AGENDĂ COMPETIȚIONALĂ

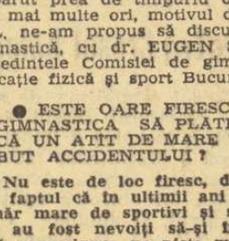

PRIMA FINALĂ A ELEVILOR DIN ȘCOLILE PROFESIONALE

Elevii din școlile profesionale își vor desemna, pentru prima dată, campionii în zilele de 23, 24 și 25 martie. Peste 250 de tineri calificați în etapele anterioare, vor evolua în Sala sporturilor din Reșița. Competiția este organizată de Ministerul Învățămîntului, cu sprijinul federației de specialitate.

De menționat că din rîndurile școlilor profesionale au fost recrutați printre alții actualii și foștii campioni mondiali Simion Popescu, Gheorghe Berceanu, Ion Baciu, Ion Cernea, cunoscuții luptători Cornel Turturea, Nicolae Neguț, Ion Țăranu și alții.

ZONELE SENIORILOR LA AMBELE STILURI

Sîmbătă și duminică se vor desfășura, în opt localități din țară, întrecerile etapei de zonă a campionatelor republicane individuale rezervate seniorilor. Reuniunile de lupte greco-romane vor avea loc la **Craiova, Rădăuți, Pitești** și **Baia Mare, iar cele de lupte libere la Lugoj, Suceava, Tîrgoviște** și **Tg. Mureș.**